رحمت دی چھاں

جمشید کلانچوی

رحمت دی چھاں

جمشید کلانچوی اعوان

ناشر

اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاول پور

ناں کتاب	رحمت دی چھاں
زبان	سرائیکی
مصنف	جمشید کلانچوی اعوان
فرمائش	ہمراز اُچوی
نگران اشاعت	نصیر احمد قریشی
ایڈیشن	پہلا
تاریخ اشاعت	ستمبر 2012ء
چھاپݨ والے	جھوک پرنٹرز ملتان
ناشر	اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاولپور
کمپوزنگ	ریاض حسین بھٹہ
ہدیہ	40روپے

ملݨ دا پتہ

دلشاد کلانچوی سرائیکی لائبریری

ماڈل ٹاؤن اے بہاولپور

0300-9689203

انتساب

میں آپڑیں ایں کاوش کوں

محترم سئیں ارشد خامر صاحب

تے مولانا بشیر احمد مغفور سعیدی

دے

ناتویں کریندا اں

پہلی گالھ

نعت عربی زبان دا لفظ ھے۔ ایندے لغوی معنی تعریف بیان کرݨ ھے۔ میں اپڑیں طور لفظ نعت کوں ترے حصیاں وچ تقسیم کریندا ں۔ ''ن'' کنوں ''نبی'' ...... ''ع'' کنوں ''عین'' ...... تے ''ت'' کنوں ''تعریف'' ...... یعنی نبی دی عین تعریف۔ نعت کوں صرف محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی ذات مبارک نال منسوب کیتا ویندے۔ ایں وچ اساں آپؐ دے تمام معمولات، عبادات، سیرت، تعلیمات کوں غزل، رباعی، مسدس، مثنوی، قطعات، کافی دے رنگاں وچ بیان کرسگدے ہیں۔ سرائیکی ادب وچ نعت دا ھک بہوں وݙا ذخیرہ ھے۔ سرائیکی مسلمان شاعر کئی سو سالاں توں حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نال اپڑیں عقیدت دا اظہار نعت شریف دے ذریعے کریندے آئن، کریندے پن تے کریندے راہسن۔ او شاعر حضرات جنھاں نے نعتاں لکھدے ہوئیں اللہ، اوندے نبی (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) دے احکامات دی خلاف ورزی نی کیتی تے انھاں دا ہر او شعر جیں وچ شرک دا ھک لفظ وی نی آیا انھاں کیتے نعت ذریعۂ نجات ھے تے جنھاں نے آپ دی تعریف کوں خدائی

صفات نال منسوب کرڈتے، انھاں دا ایہ کلام نعت دی حدتوں باہر ھے۔

ایں گالھوں حضرت مولانا احمد رضا بریلویؒ ھک دفعہ فرمایا ھئی:

''حقیقت وچ نعت شریف لکھݨ بہوں مشکل کم ھے جیکوں لوک اُسان سمجھدن۔ ایندے وچ تلوار دی دھار اُتے ٹرناں پوندے۔ اگر شاعر ودھدے تاں اُلوہیت وچ پُج ویندے، اگر کمی کریندے تاں تنقیص تھیندی ھے البتہ حمد آسان ھے کہ ایندے وچ رستہ صاف ھے جتنا چاہو ودھدے ونجو۔ حمد وچ کوئی حد کائنی لیکن نعت وچ ڈوھیں پاسے سخت حد بندی ھے''۔

آخروچ میں جناب رشید عثمانی صاحب دا بہوں شکر گذار ھاں جنھاں دے قیمتی مشوریاں دے بعد میں ایہ کتاب تہاڈی خدمت وچ پیش کریندا پیاں۔

جمشید کلانچوی اعوان

اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاولپور

تندیر

☆☆☆

O

مدینے ونجوں تے ونجوں پیراں چل تے
ونجوں پڑھدے صل علیٰ آپاں رل تے

او اجھی جگہ ھے جتھوں ملدے سبھ کجھ
نیں آندا سوالی کوئی خالی وَل تے

ھے محروم جیڑھا نبی سئیں دی حُب توں
خدا ترس کھاسی نہ دوزخ دے بل تے

ھے قدسیں دی آمد، فرشتیں دی بھیڑ ءِ
ادب دی اے جا ھے اتھاں ٹُر سنبھل تے

میڈا سوہنڑاں خیرات ڈے چا کرم دی
کھڑے ہئیں تیڈے در اُتے جھولی جھل تے

O

فقط سوہنڑاں تیڈی شفاعت دی آس ءِ
نہ ھے ناز جمشیدؔ کوں کہیں عمل تے

☆☆☆

O

تصور نبی سئیں دا ہر ویلے راہندے
تھوں دل ترانے محبت دے گاندے

ایں در توں کئی وی نہیں خالی وَلدا
گدا بھانویں آندے تے شاہ بھانویں آندے

اساں کول خیرات ھے سئیں دے در دی
ھسے اساں نوکر تیڈے سوہنڑیں ناں دے

خدا پیا وسیندے نبیؐ سئیں دے صدقے
ایں رحمت دے مینہہ وچ پیا ہر کوئی دھاندے

توں کر جتنی تعریف کر سگدیں سئیںؐ دی
ثنا خواں محمدؐ دا اللہ کوں بھاندے

O

خدا دا کرم تھیسی پچھوں مدینے
نہ جمشیدؔ راہسن ایہے ڈینہہ ڈکھاں دے

☆☆☆

O

رُلی ہوئی اُمت کوں وسایا محمد ﷺ
تے روندیں کوں گل نال لایا محمد ﷺ

ھے سارے جہانیں کیتے سئیں دی رحمت
ترِسئیں کوں واہ واہ رجایا محمد ﷺ

دلاں دے آ دروازے کھڑکائے سوہنڑیں
کلام اللہ آ تے سنڑایا محمد ﷺ

محبت دی ماکھی سبھاں کوں کھوائی
نہ سمجھیا کہیں کوں پرایا محمد ﷺ

جہنم سڑن توں بچا تے اساکوں
ھے جنت دا رستہ ڈکھایا محمد ﷺ

نہ جمشید عربی دی درسال چھوڑیں
کہیں کوں نی خالی وَلایا محمد ﷺ

☆☆☆

O

پڑھوں سبھ درود آپاں لکھ وار رَل تے
محبت دے نال ایویں حُب دار رَل تے

نبی سئیں دی شان اچ پڑھوں نعتاں وَل وَل
چھکاؤں اپڑیں سر تے ایہ دستار رَل تے

بلھا گھنے رحمت دی چھاں تلے مدنیؐ
کروں عرض سارے گنہ گار رَل تے

مدینے دے وچ ہوکا مِلدا پیا ھے
شفا گھن گھنو ونج تے بیمار رَل تے

خدا ایجھا سانگا بنڑاوے چا جمشیدؔ
کروں ونج تے روضے دا دیدار رَل تے

☆☆☆

O

محمدؐ محمدؐ میں ہر دم پکاراں
مدینے ونجݨ دے ودا باݨ ماراں

جتھاں راہندے سوہݨڑاں او مُلکِ عرب ہے
بچے کیویں جیڑھا اتھاں جاں بلب ہے

میں ونج ݙیکھاں مکے مدینے دے منظر
جتھاں نور وسدا نظردا ہے گھر گھر

جتھاں سوہنڑیں پتھراں کوں کلمہ پڑھایا
جتھاں چندر ڈوں ٹوٹے کر تے ڈکھایا

کرم تھیوے جمشیدؔ در تے سڈاوے
اساں روندیں رُلدیں کوں گل نال لاوے

☆☆☆

O

خدا دی خدائی کوں سُہایا محمد ﷺ
عطا کیتا رب سئیں ونڈایا محمد ﷺ

جیہڑا آیا ڈُکھاں دا ماریا ایں در تے
اوکوں خوشیاں ڈے ڈکھ ہٹایا محمد ﷺ

گناہ گارو آؤ اتھاں آپاں جلوں
ھے رحمت دا دریا وَہایا محمد ﷺ

ویندے ھن اوندے در گدا لکھاں بھانویں
کہیں کوں نہ اُکھ توں چُکایا محمد ﷺ

گناہگار جمشید پیا سئیں دے قدمیں
اوکوں کملی اندر لکایا محمد ﷺ

☆☆☆

O

اے بادِ صبا ونج تے ایہ فریاد کریں ھا
ناشاد کوں سڈ روضے اُتے شاد کریں ھا

در تیڈے توں نکھڑے تاں کئی رہ وی نی لبھدا
قدمیں وچ ایں رُل موئے کوں ول آباد کریں ھا

میں کیویں تیڈے در اُتے آنواں میڈا سوہنڑاں
کوئی حیلہ کریں ھا کوئی امداد کریں ھا

ھاں قید تے پنجرہ ھے ڈکھاں دا میڈے کیتے
در کھول تے ایندا میکوں آزاد کریں ھا

ہئیں تیڈے بھکاری اساں ھک آس ھے تیڈی
جھولی اساں بھر گھنسوں توں ارشاد کریں ھا

جمشیدؔ توں ہر ویلے مدینے دی تڑپ وچ
گئی منتاں منیں ھا ، ذِکر اوراد کریں ھا

☆☆☆

O

نبی سئیں دے درتوں شِفا جُل تے گھنسوں
سبھے ڈُکھڑے ٹلسن دوا جُل تے گھنسوں

سخا دا سمندر پیا ٹھاٹھاں مریندے
سُچیندے ہسے اساں کیا جُل تے گھنسوں

شفاعت دیاں ٹکٹاں حشر دے ڈیہاڑے
ونڈیسن جڈاں مصطفٰے جُل تے گھنسوں

قبر توں حشر تئیں حشر توں جنت تئیں
کریسن او سبھ کجھ عطا جُل تے گھنسوں

او منگتاں کوں جمشیدؔ بن منگے ڈیندن
پچیسی اساکوں خدا جُل تے گھنسوں

☆☆☆

O

شفا پیندے جھن ونج تے بیمار جُلو
ٹلیندا ھے ڈُکھڑے او غمخوار جُلو

متا ڈیندے موںجھاں نبی سئیں دا روضہ
ھے برکت اوندی ڈیکھو چودھار جُلو

جتھاں رات ڈینہہ نور وسدا پیا ھے
کروں انھاں گلیاں دا دیدار جُلو

او دربار اکھیں کوں ڈیندا ہے ٹھاڈل
جے رب ڈیوے توفیق لکھ وار جُلو

فضا ہے مدینے دی بہوں کیف آور
اتھوں تھی تے جمشیدؔ سرشار جُلو

☆☆☆

O

☆☆☆

میں لاچار دی سُݨ چا فریاد مدنیؐ
میکوں کر چا قدمیں وچ آباد مدنیؐ

ہاں مونجھیں دا ماندا ودا خود کوں کھاندا
ڈکھے دِل میڈے کوں چا کر شاد مدنیؐ

سئیں زلفیں آپڑیں دا قیدی کیتا ھئی
کریں نہ کڈاہیں میکوں آزاد مدنیؐ

ایہو جاں سخی ہے سئیں دا گھرانڑاں
خدا خود پیا ڈیندا ہے داد مدنیؐ

تیڈی سک سینے دے وچ ہے سلامت
اساڈی ایہا گُجھ ہے جائیداد مدنیؐ

کتھائیں ڈینہہ محشر دے ایہ رُل نہ ونجے
آ جمشید دی کریں امداد مدنیؐ

☆☆☆

O

مِلدی پئی ءِ رحمت دی سوغات مدینے وچ
آپاں وی چُلو گھنوں خیرات مدینے وچ

کوئی خوف تے ڈر کائنی سرکار دی نگری ھے
سر توں سبھے ٹل ویندن خطرات مدینے وچ

گنڈھ بدھ گھنوں پاندھی سکھ ساری حیاتی دے
مِل پووے جیکر ساکوں ھک رات مدینے وچ

کل نعمتاں اللہ دیاں سرکار ونڈیندا پئے
مِلدی پئی اے ہر ویلے خیرات مدینے وچ

گھبرا تے نہ مونجھا تھی سرکار دے در جُل
جمشیدؔ بدل ویندن حالات مدینے وچ

☆☆☆

O

تریہہ حشر دے ڈینہہ مٹا ڈیسی سوہنڑاں
پلا جامِ کوثر رجا ڈیسی سوہنڑاں

گناہ گاریں دے سب گناہ دھوتے ویسن
بدل رحمتیں دے وَسا ڈیسی سوہنڑاں

سیاہ کار بدکار سب توبہ کروں
شفاعت دے دریا وَہا ڈیسی سوہنڑاں

جڈاں انبیاء سارے موجود ہوسن
اُتھاں شان اپڑیں ڈکھا ڈیسی سوہنڑاں

ایڈے آوو آوو میڈے کول آوو
حشر والیاں کوں صدا ڈیسی سوہنڑاں

نہ جمشیدؔ مایوس تھیویں حشر کوں
سبھے خوف دِل دے مُکا ڈیسی سوہنڑاں

☆☆☆

O

بیا سارا ساتھ ڈکھاں دا ھے
ھک آسرا سئیں دے ناں دا ھے

گئی ڈیوے خبر مدینے دی
دِل مونجھ کنوں بھوں ماندا ھے

سب دِل دے مقصد پا گھندے
جیڑھا در محبوب دے آندا ھے

محروم ہے رب دی رحمت توں
جیڑھا عشق تیڈے توں واندا ہے

جمشیدؔ دی نئیں پئی سک لاہندی
تیڈے در تے وَل وَل ڈھاندا ہے

☆☆☆

O

پہلے عرش معلی سجایا گیا
سوہنڑیں مدنی کوں ول اُتھ سڈایا گیا

چُمیاں تلیاں نبی سئیں دیاں جبریل نے
ایں طرحاں سئیں کوں نندروں جگایا گیا

جتنے ھن انبیاء مقتدی بن گئے
ول مصلے تے سئیں کوں کھڑایا گیا

خاتم انبیاء دا ملیا مرتبہ
رہنما سئیں کوں سب دا بنڑایا گیا

کُل مَلَک تھی تے حیران ڈِہدے رہیے
سدرۃُ المنتہیٰ تئیں پچایا گیا

O

گالھ مُکدی ھے جمشید محبوب کوں
ڈوں جہاناں دا دُلہا بنڑایا گیا

☆☆☆

O

آساں پاتے گل کشکول
سڈ گھن مدنیؐ آپ دے کول

ہے عربیؐ لجپال دا دَر
مِل ویسی سبھ بول نہ بول

حرص کوں چھوڑ مدینے ونج
اپڑیں آپ کوں اِتھ نہ رول

کیف آور تھیوے ماحول
نعت دا کناں وچ رس گھول

تسبیاں پڑھ پڑھ تے نہ گن
نہ کر بیٹھا بھر تے تول

مدنی آن ڈسایا ھے
اللہ سئیں شاہ رگ دے کول

دِل دے وچ جمشیدؔ ا لبھ
نہ جنگل نہ روہی پھول

☆☆☆

O

منگن توں میں نی شرماندا
طالب ہاں رحمت دی چھاں دا

میکوں مونجھ منجھاریاں سئے ہِن
وداں دھوڑے دھکے کھاندا

ھاں کوں ٹھریندے نامِ محمدؐ
مکیؐ مدنیؐ من کوں بھاندا

ٹردیں ٹردیں پندھ مُک ویسی
پچ ویسوں دل نہ تھی ماندا

بے حد نعمتاں مِلدیاں پیاں ھِن
صدقہ ہے سبھ سئیں دے ناں دا

O

نہ توں مونجھا تھی جمشیدا
مدنیؐ تیڈے دل وچ رہندا

☆☆☆

O

سن گھن پکار مدنیؐ
ڈے چا دیدار مدنیؐ

بن تیڈے کیویں آوے
دل کوں قرار مدنیؐ

میں ڈکھ دے گھان وچ ہاں
بڈے کوں تار مدنیؐ

اللہ تیکوں پوائے
رحمت دا ہار مدنیؐ

مشکل کُشا جو ہئیں توں
کر بیڑا پار مدنیؐ

جمشیدؔ دے ہے دِل وچ
بس تیڈا پیار مدنیؐ

☆☆☆

O

رُتبہ وڈا سرکار دا
مدنی مٹھے من ٹھار دا

ازلوں ترِستے ہیں تیڈے
پیالہ پلا دیدار دا

چن سجھ اَتے تارے سبھے
صدقہ تیڈی مُسکار دا

ستر ہزار آندن مَلک
کیا شان ھے دربار دا

جمشیدؔ کوں جو کجھ ملے
صدقہ ھے بس سرکار دا

O

☆☆☆

O

تیڈی شان عالی
ھے ہر گئی سوالی

میڈی بھر ڈے جھولی
مدینے دا والی

میڈا ٹھر ونجے ھاں
جڈاں چماں جالی

تیڈی مونجھ دے وچ
نہ گئی سدھ سنبھالی

اساں مست مدوے
تیڈے ہئیں موالی

ملے ساکوں آقا
او عشق بلالی

میں جمشیدؔ منگتا
توں ڈوں جگ دا والی

☆☆☆

O

میڈی سن التجا مدنی
فقیر ہاں میں تیڈا مدنی

مدینے چا سڈا مدنی
میڈی حسرت مٹا مدنی

بنڑے رہن آ شہنشاہ سب
تیڈے در دے گدا مدنی

مدینہ بنڑ ونجن اکھیں
میڈے خوابیں وچ آمدنی ؐ

قبر توں لا حشر توڑیں
تیڈا ھے آسرا مدنی ؐ

O

ساڈا لجپال جمشیدآ
محمدؐ مصطفےٰ مدنی ؐ

☆☆☆

O

پڑھ صلوٰۃ تے بول میاں
کناں وچ رس گھول میاں

الا اللہ دا وِرد پکا
نہ توں آپ کوں رول میاں

دولت مدنیؐ دی حُب دی
دنیا وچ انمول میاں

آپؐ دی ذات تے پڑھ دَرود
سنگری نسری گھول میاں

تھیوے رحمت دی کنْ منْ
گالھ مدینے دی چول میاں

ول ھک واری ونج جمشیدؔ
سوہنڑیں مدنیؐ کول میاں

☆☆☆

O

میں ٹر آیاں در تے شفا ڈیوو عربیؐ
پرانا مریض آں دوا ڈیوو عربیؐ

نہ دولت دی خواہش نہ جنت دی لالچ
میڈے لیکھ سُتڑے جگا ڈیوو عربیؐ

تہاڈی جدائی نی سہہ سگدا سوہنڑاں
میکوں نال پاڑے دے جا ڈیوو عربیؐ

بیماری میڈی دا ھے بس ھکو دارو
میکوں چہرہ انور ڈِکھا ڈیوو عربیؐ

تہاڈا سوالی ، تہاڈا فقیراں
میڈی جھولی خیرات پا ڈیوو عربیؐ

O

اے جمشید کھاندا اودے دھوڑے دھکے
ایں لاچار کوں آسرا ڈیوو عربیؐ

☆☆☆

O

پاک نبیؐ ھن عالی شان
ھن ساڈے ایمان دی جان

آپ اللہ سئیں دے محبوب
چاہوݨ والا خود رحمان

آپ دے ناںویں لگ گئی ھے
ساڈی جند تے ساڈی جان

آپؐ دے ذریعے ملی ھے
اللہ سوہنڑیں دی پہچان

اوندی مکویں نی تعریف
لکھے گئے لکھاں دیوان

O

آپؐ دی عظمت ھے جمشیدؔ
آپؐ تے اُتریا ھے قرآن

☆☆☆

O

ونج تے حال سُنا سوہنڑیں کوں
پھٹ ہجر دے ڈکھا سوہنڑیں کوں

نبیاں دے سرور دا رتبہ
رب کیتا ھے عطا سوہنڑیں کوں

سُنڑ بے وس مجبور کوں در تے
آکھیں بادِ صبا سوہنڑیں کوں

اُمت دا غمخوار ھے بے شک
سب دی ھے پروا سوہنڑیں کوں

مسلے سارے حل تھی ویسن
ڈے ھک وار صدا سوہنڑیں کوں

منگویں جو جمشیدآ منگ گھن
سبھ کجھ ڈتے خدا سوہنڑیں کوں

☆☆☆

O

دل مدینے دو لا تے بیٹھے ہئیں
بیا سبھ کجھ بھلا تے بیٹھے ہئیں

مٹھے سرکار مدنیؐ مکیؐ دا
پیار دل وچ وسا تے بیٹھے ہئیں

پو تے ہنجویں دے موتی پپلیں تے
آ پڑیاں اکھیں سجا تے بیٹھے ہئیں

سئیں دی اُلفت ھے ساڈے سینے وچ
ایہا دولت بچا تے بیٹھے ہئیں

سئیں دا دربار ھے ادب دی جا
ساہ اپڑاں سُکا تے بیٹھے ہئیں

O

پوری تھیسی مراد ہر جمشیدؔ
سئیں دی چوکھٹ تے آ تے بیٹھے ہئیں

☆☆☆

O

بھیجے رب رحمان محمدؐ
گھن تے آئے قرآن محمدؐ

وِرد پُکارن ڈوہیں عالَم
صلی اللہ علیہ وسلم

سارے نبیاں دا ایہ امام اے
رب سئیں دا ایہ خاص انعام اے

کلمہ حق سنڑاونڑ والا
رحمت بنڑ تے آونڑ والا

عرب عجم دا فرق مٹایا
ھکی صف وچ آن کھڑایا

O

ایہ جمشیدؔ ھے سئیںؐ دا طالب
رب دی رحمت ہر تے غالب

☆☆☆

O

جگ توں کفر تے شرک مٹایا
گھن تے سئیں اِسلام ہے آیا

چشمے نور اُبلدے پئے ہِن
محل کفر دے ڈَھلدے پئے ہِن

وار سوموار دے آیا مدنیﷺ
غرباء کوں گل لایا مدنیﷺ

کعبہ وچوں بت ہٹیو نے
کعبہ سجدہ گاہ بنڑیو نے

شان حضور دی میں کیا لکھاں
فن جمشیدؔ میں پہلے سِکھاں

☆☆☆

O

میڈیاں دیداں کتھ ونج لڑیاں
میں تھل مارو وچ کھڑیاں

میکوں سڈ چا سوہنڑاں جلدی
پئی ھاں مونجھ توں جلدی بلدی
میڈیاں گزرن اوکھیاں گھڑیاں

ریت بہوں تتی ھے تھل دی
دیر نہ کر توں ھنڑ ہک پل دی
میکوں ڈیندن مونجھاں تڑیاں

ول ول پئی تانگھاں تانگھاں
پیاں ھاں وچ لگن سانگاں
اکھیں وچ ہنجوں دیاں لڑیاں

کڈاں آسی شہر مدینہ
ڈیکھن اکھیں ٹھرے سینہ
جتھ ہن رحمت دیاں جھڑیاں

سوچاں وچ توں وسدیں پیارا
ڈیونڑاں توں ھے میکوں سہارا
کیوں میں خود مہارن بنڑیاں

دل سئیں توں اولے گھولے
تھئے ہجر فراق وچ کولے
میں ایں عشق دی بھا وچ سڑیاں

کڈاں ونج دیدار کریساں
تیڈی چوکھٹ ونج چُمیساں
گل پا تے پھلاں دیاں لڑیاں

ملک عرب ڈوں موڑ مہاراں
ونج ڈیکھوں جمشید بہاراں
رج تے مانڑوں سکھ دیاں گھڑیاں

☆☆☆

رحمت دی چھاں

سئیں جمشید کلانچوی دا نعتیہ مجموعہ ''مدینے دی چھاں'' میڈے سامھے ہے ڈیکھ تے ہاں ٹھردا پئے ڈاڈھی خوشی تھیندی پئی اے۔ پر اے وی سچ اے جو نعت شریف لکھݨ سوکھا کم کینھی' ڈیکھݨا پوندے جو تعریف وچ کتھائیں گھاٹا وادھا نہ تھیوے' اے سچ اے جو زیر زبر دا فرق آوے تاں مطلب کجھ دا کجھ تھی ویندے۔ شاعری دی سارے صنفیں وچوں نعت یا مولود شریف کوں اوکھا آکھیا گئے' ایں اوکھ دا ذکر کتاب دے مصنف جمشید کلانچوی ''پہلی اپݨی گالھ وچ امام اہلسنت دا حوالہ نقل کرتے کیتے۔

حضرت مولانا احمد رضا خاں بریلویؒ ہک دفعہ فرمایا ہئی جو حقیقت وچ نعت شریف لکھݨ بہوں اوکھا کم ہے جینکوں لوک سوکھا سمجھدن' ایندے وچ تلوار دی دھار تے ٹرݨا پوندے' جیکر شاعر ودھدے تاں اُلوہیت وچ پج ویندے جیکر کمی کریندے تاں غستاخی تھیندی اے' پر حمد سوکھی اے جو دگ صاف اے جتنا چاہوودھدے ونجو' حمد وچ کوئی بند کینھی پر مولود اِچ ڈوہیں پاسے ڈاڈھیاں اوکھیاں تے حد بندیاں ہن۔

سرائیکی ناول ''جھوکاں تھیسن آبادول'' آیا تاں میکوں حیرانی تھئی جو ہزاراں لوک ایم اے سرائیکی کیتی ودن' او کجھ نی لکھدے' او بندہ جیندی تعلیم پولیٹیکل سائنس ہووے' اوندی کتاب سرائیکی وچ آوے خوشی تھیندی اے، سئیں جمشید کلانچوی دا ناول یکم جنوری 2000ء وچ شائع تھیا اوندے بعد انہاں اپݨا ادبی سفر جاری رکھیا تے ماء بولی دی خدمت کریندے رہیے' اج ہک واری ول پیارے بھرا سئیں علامہ مغفور سعیدی صاحب ''رحمت دی چھاں'' دا مسودہ میڈے حوالے کیتے تے میکوں آکھے جو اپݨے تاثرات لکھ ڈیو۔

اج خمیس' 23 اگست شوال دی چار تے بدرے دی اٹھ اے' اسِاڈے وطن وسیب اچ بدرے کوں ہُس اُپا تے اُکرس دا مہینہ آکھیا ویندے' مدینے دی چھاں آئی اے تاں ٹھڈی وادے جھولے آوݨ پئے گن' اسمان تے بدل تے بھوئیں تے ملہار آ گئی اے تے پروتھی عید وی سجل تھی گئی اے۔ اے تاں خوشی دی گالھ اے' حیرانی ایں گالھ دی ہے جو سئیں جمشید کلانچوی دی شاعری دا اکھ میڈے سامھے پہلی واری آئے۔ میں انہاں کوں صرف نثر لکھݨ آلا سمجھی وداہم۔ سئیں جمشید کلانچوی وڈے ناں آلے پیو دے پتر ان' انہاندے والد سئیں دلشاد کلانچوی (24 مئی 1915ء - 16 فروری 1997) ساری حیاتی سرائیکی دی خدمت کیتی جمشید سئیں جہاندی تریخ پیدائش 6 مارچ 1953ء ہے' دی خدمت دا عرصہ ادھ صدی توں زائد اے انہاندی بھیݨ مسرت کلانچوی دا سرائیکی وچ بہوں وڈا ناں ہے' انہاندی بھیݨ اختر صباح کلانچوی (مقیم لندن) دی کتاب ''سوجھل رستے'' شائع تھئی اے۔ عرض کرݨ دا مطلب اے ہے جو کلانچ آلے دے سارے بھیݨ بھرا ماء بولی دی خدمت کرݨ آلے اِن' سرائیکی دھرتی ماء کوں اپݨی اجھی اولاد تے ناز اے۔ شالا ماء دھرتی دی ساری اولاد ایویں سیاݨی تے چنگی تھیوے اپݨی شناس تے اپݨی سنجاݨ آپ کرے تے سرائیکی دیس آزاد کراوے تے اپݨی نگری آپ وساوے (آمین) میکوں اے جاݨ تے وی خوشی تھئی اے جو سئیں جمشید کلانچوی اپݨے استاد سئیں رشید عثمانی آلی کارنکی نکی بحر وچ وڈیاں گالھیں کریندن۔ مدینے دی چھاں وچ شامل سئیں جمشید کلانچوی دے کجھ شعر ڈیکھو۔

ھے عربیؐ لجپال دا در
مل ویسی سبھ' بول نہ بول

مدنی سئیں آن ڈسایا ہے
اللہ سئیں شاہ رگ دے کول

دل دے وچ جمشید لبھ
نہ جنگل نہ روہی پھول

ظہور دھریجہ
جھوک سرائیکی دولت دروازہ ملتان
23 اگست 2012